

OVER DE KUNSTENARES

Thea Djordjadze werd in 1971 geboren in Tbilisi, Georgië. Ze studeerde nog aan de kunstacademie toen het land zich in 1991 als eerste onafhankelijk verklaarde van de Sovjet-Unie en er een burgeroorlog uitbrak die twee jaar duurde. Ze vervolgde haar opleiding in West-Europa. Na een periode aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam keerde ze terug naar Duitsland, dat recentelijk was herenigd. Ze ging naar Düsseldorf, Keulen en uiteindelijk Berlijn, waar ze sinds het midden van de jaren 2000 woont.

EVENEMENTEN

Nocturnes met rondleidingen (FR/NL)
Elke 1^e woensdag van de maand,
18:00–21:00

Look Who’s Talking
Rondleidingen door:
Aslı Çiçek (EN/FR)
Adam Szymczyk (EN)
Wim Waelput (NL/EN)

**Meer data & info op
WIELS.ORG**

BEDANKT VOOR UW BEZOEK!

In samenwerking met:
europalia georgia

Met de speciale steun van:
Sprüth Magers

WIELS en de kunstenaressen bedanken ook: Mihaela Chiriac, Raphaëlle Dogo, Zoë Gray, Mika Kruashvili, Monika Simm, Oliver Thein, Anja Trudel, Marieke Janne Van Assche

- f** WielsBrussels
- @** WIELS_brussels
- 📍** WIELS_Brussels

NL

the ceiling of
a courtyard
Thea Djordjadze

europalia
georgia

07 10 2023

07 01 2024

Image credit: Thea Djordjadze, Untitled, 2016 (detail). Courtesy the artist and Sprüth Magers. © Thea Djordjadze / VG Bild-Kunst, Bonn. Photo: Timo Ohler.

Vanuit een weloverwogen intuïtieve werkwijze heeft de Duits-Georgische kunstenaar Thea Djordjadze de afgelopen drie decennia internationale bekendheid verworven.

Thea Djordjadze werkt volgens een procédé dat resoneert met de architectuur van de locatie, soms beschouwend, soms vanuit een buikgevoel en als directe reactie op de omstandigheden van de ruimte, de oppervlakken, de texturen, maar ook de institutionele context. Door het combineren van gevonden materialen en gefabriceerde, ambachtelijke en industriële elementen, bevinden Djordjadzes werken zich op het snijvlak van schilderkunst, beeldhouwkunst, architectuur en tentoonstellingsscenografie. Ze brengen het gebaar en de picturaliteit van een abstracte beeldtaal samen met objecten en meubelstukken, die in fragmenten verschijnen en een huiselijkheid oproepen die zowel vertrouwd als beperkend en zelfs ontwrichtend is.

Aanvankelijk schilderde Thea Djordjadze, maar geleidelijk omarmde ze beeldhouwkunst en installatie, waarvan ze meende dat deze beter in staat zijn om een verscheidenheid aan gezichtspunten te realiseren en een fysieke relatie tussen het werk en de toeschouwer te creëren. Deze interesse in ruimtelijke vraagstukken valt samen met een brede verschuiving op artistiek en theoretisch gebied. Door territoriale veranderingen en de nieuwe mobiliteit als gevolg van de Koude Oorlog en postkoloniale contexten na de implose van de Sovjet-Unie,

bracht een decentralisatiebeweging erkenning en gesitueerde kennis van perifere en regionale specificiteiten op gang. Niettemin, zoals deze tentoonstelling laat zien, blijft picturaliteit, met inbegrip van reflectie, textuur en oppervlak, een essentieel onderwerp in het werk van de kunstenaar.

Hoewel ze vaak verwijst naar het westerse en oosterse modernisme in kunst, design en architectuur, stelt Djordjadze de geërfde hiërarchieën van hun historische geldigheid in vraag vanuit haar eigen perspectief als Georgische en Duitse kunstenaar. Haar werk is doordrongen van citaten en verwijzingen die subtiele echo's vormen van haar verschillende sferen van herkomst en interactie. Er zijn ook citaten uit haar eigen werk, die ze herhaalt, herinterpreteert of reproduceert met behulp van verschillende druktechnieken, waardoor de ambivalente aard van haar interventies wordt geaccentueerd, die zowel de vorm van kunstwerken, documenten als verdoken verwijzingen naar haar eigen traject kunnen aannemen.

De tentoonstelling *the ceiling of a courtyard* [het dak van een binnenplaats], een ongrijpbare titel tegen de achtergrond van een poëtische impasse, biedt inzicht in het werkproces van de kunstenaar. Naast nieuwe werken, omvat dit proces een voortdurend heronderzoek van oudere creaties, die ze hier vertaalt in verhouding tot de imposante post-industriële architectuur van WIELS. Elke tentoonstelling is een nieuwe kans om haar werk te herlokalisieren. Terwijl het werk van de ene naar de

andere locatie verhuist, onthult het, als een palimpsest, zijn opeenvolgende impregnaties en modificaties. Op deze manier getuigen de werken van Djordjadze van hun soepelheid maar evenzeer van weerstand tegen deze verplaatsingen. Haar interventies voeden een aanhoudende neiging om te streven naar onherleidbaarheid tot de context.

De kunstenaar presenteert een intuïtief choreografeerde opstelling van een breed scala aan werken, waarvan sommige functioneren als vormen en toonmiddelen – podia, alkoven, sokkels, vitrines, nissen – die verschillende schaalverhoudingen tussen de binnen- en buitenwereld impliceren. Dit past binnen haar interesse in het tentoonstellen, maar ook in bredere zin, in de voorwaarden voor zichtbaarheid.

De presentatie in de eerste zaal is theateraal en afstandelijk, geaccentueerd door de relatieve ontoegankelijkheid van de werken. In de tweede zaal daarentegen heeft de kunstenaar ervoor gekozen om verschillende ruimteverdelingen te creëren, waarbij ze zich laat inspireren door lokale tradities: de houten alkoven doen denken aan de brutalistische architectuur van Juliaan Lampens, terwijl het geprepareerde canvas dat een ruimte tussen de zuilen afbakent afkomstig is uit een West-Vlaamse werkplaats met eeuwenoude ambachtelijke vakkundigheid.

Van de vele bronnen die in de tentoonstelling zijn aangehaald, noemt de kunstenaar de vitrines van het Georgisch Museum voor Archeologie in Tbilisi, die in de jaren 1960 zijn

ontworpen door de archeoloog en curator Alexander Javakhishvili en de kunstenaar Avto Varazi. Hieruit heeft ze een aantal archiefbeelden gereproduceerd op aluminium platen, gepresenteerd in lijsten. Door scherpzinnig gebruik te maken van presentatie, design, kleur en licht, creëerden deze vitrines een illusie van diepte, waardoor de artefacten in een tijdloze aura werden gehuld.

De werken die tussen deze scenografische elementen zijn opgesteld weerspiegelen ook de interesse van de kunstenaar in de taal van de materialen en het experimentele karakter dat aan de basis ligt van haar werkproces, geleid door een constante, onopgeloste onderhandeling tussen de effecten van rigiditeit en soepelheid. De strakke structuren en schijnbaar onbewogen oppervlakken van de industriële elementen worden gedestabiliseerd door de ingrepen van de kunstenaar; via het ophangen of via de gebaren die in het materiaal zelf zijn geïmpregneerd.

Het werk van Thea Djordjadze is gestoeld op de expressieve kracht van tegenstellingen en tegenvormen, op wat er in de scheuren schuilt. Het zit vol spanning tussen verschijning en verhulling, aanwezigheid en verborgenheid, en verkent de tijd en ruimtelijke verhoudingen met de geschiedenis, haar tradities, breuklijnen en percepties in het heden; haar eeuwigdurende cycli van herziening.

Curatoren: Pauline Hatzigeorgiou & Dirk Snauwaert